

Nabo mod Syd, og den bedst mulige Ordning kunde kun opnaas, saafremt vi kunde være sikre paa, at Tyskland var sindet at vise os vidtstrakt Forstaaelse og Imødekommenhed. Taleren havde de bedste Forhaabninger i saa Henseende, men selvfølgelig kun, hvis vi selv gjorde det yderste for at fremkalde Forstaaelse og Imødekommenhed. Og Forudsætningerne for den bedst mulige Løsning var ikke til Stede, fordi Ministeriet Stauning og dets betroede Mænd havde deres Fortid imod sig i den Grad, at de simpelt hen, i alt Fald over for Tyskland, ikke kunde repræsentere Landet paa rette Maade. Derfor kunde Regeringen Stauning ikke gøre Landet nogen større Tjeneste end at gaa og overlade Ansvaret til Mænd, som med Mod og oprejst Pande kunde gaa til Forhandlingsbordet. Taleren beklagede den Udvidelse af Regeringen, der fandt Sted efter den 9. April, og det endnu mere intime Samarbejde, der nu var indledet mellem de store Partier, men trøstede sig til, at Kongen under de fuldstændig forkvalede Forhold, som Venstre og Konservative havde Ansvar for, vilde faa Lykke til at finde en Løsning, der kunde staa for Historiens Dom. — Vedrørende Bondens fremtidige Stilling haabede og troede Valdemar Thomsen, at der, naar Krigstidens Vanskeligheder var overstaaet, med det tyske Marked og de tyske Priser som Basis vilde blive tilfredsstillende Arbejds- og Fortjenstmuligheder. Men ogsaa her gjaldt det, at Forudsætningen for, at det kunde ske — en Regering med den rette Opfattelse —, ikke var til Stede. — Alle Forhold taget i Betragtning var det paa høje Tid, at Verden omkring os kom til Klarhed over, at de forenede store Partiers sidste Proklamation ikke var et sandt Udtryk for det, der rører sig i det danske Folk. Under disse faretruende Omstændigheder havde Landbrugernes Sammenslutning handlet rigtigt, og Knud Bachs Opraab*) vilde sikkert virke for-

*) Der sigtes til et under 3. Juli gennem Ritzaus Bureau udsendt Opraab. Det udtales her, at den nydannede danske Folkefront af 5 indbyrdes splidagtige Partier totalt har ændret Grundlaget for det politiske Arbejde i Landet og kun er »et krampagtigt Forsøg paa at fortsætte Vanstyret i vort Folk og Bondens Undertrykkelse«. Landbrugernes Sammenslutning indbyder dernæst alle Erhverv og opbyggende Kræfter i Folket til at finde hinanden i et Samarbejde, der drager Konsekvensen af den realpolitiske Stilling; det forestaaende Arbejde maa gøres paa nationalt Grundlag med Respekt for det danske Folks Egenart, og for Genrejsningsarbejdet gælder følgende Grundsynspunkter:

»1. Systemet Stauning afløses snarest gørligt af en Regering, der har Vilje og Evne til at genrejse vort Folk